

בבית המשפט העליון

דנג"ץ 5590/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים
2. פלונית

בקשה לקיום דיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה
בבג"ץ 4842/21 שניתן ביום 13.7.2021 על ידי כבוד
השופטים ע' פוגלמן, ג' קרא וי' אלרון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

זוהי בקשה לקיים דיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה (השופטים ע' פוגלמן, ג' קרא ו-י' אלרון) בבג"ץ 4842/21 שניתן ביום 13.7.2021 (להלן: פסק הדין), בגדרו נדחתה על הסף עתירת המבקש נגד החלטת בית הדין הרבני הגדול בירושלים (להלן: בית הדין הגדול) מיום 28.6.2021, בעניין היקף דמי מזונות שבהם חויב המבקש.

1. המבקש והמשיבה 2 (להלן: המשיבה), הם בני זוג לשעבר ולהם בן משותף (להלן: הקטין). בחודש יוני 2019, הגישה המשיבה תביעת גירושין לבית הדין הרבני האזורי ברחובות (להלן: בית הדין האזורי), אליה כרכה את סוגיית מזונות הקטין. בהחלטה מיום 16.12.2019 קבע בית הדין האזורי כי המבקש יחויב בתשלום מזונות זמניים בסך של 1,600 ש"ח לחודש. בעקבות החלטה זו, הגיש המבקש תביעה להפחתת דמי המזונות בנימוק כי שכרה של המשיבה גבוה משכרו, וכי הצדדים מגדלים את ילדם במשמורת משותפת. בית הדין האזורי קיבל את תביעת המבקש והורה על הפחתת סכום דמי המזונות לסך של 1,400 ש"ח.

2. על החלטה זו הגישו הצדדים ערעורים הדדיים לבית הדין הגדול, אשר דחה ביום 28.6.2021 את ערעור המבקש וקיבל את ערעור המשיבה בחלקו. במסגרת זו, נקבע כי דמי מזונות הקטין יעמדו על סך של 1,600 ש"ח, בתוספת מחצית הוצאות חינוך ומחצית הוצאות בריאות חריגות, וכי מהגיע הקטין לגיל 18 ועד שימלאו לו 21 שנים, יישא המבקש בשליש מהחיוב כאמור.

3. המבקש לא השלים עם החלטתו של בית הדין הגדול והגיש בעקבותיה את העתירה מושא הבקשה דנן. בעתירה התבקש בית משפט זה להורות כי ההחלטה תבוטל וכי דמי המזונות יופחתו לסך של 700 ש"ח עד הגיע הקטין לגיל שש, כאשר לאחר מכן יישאו הצדדים בהוצאות הקטין באופן שווה. לטענת המבקש, החלטתו של בית הדין הגדול עומדת בסתירה לעקרונות היסוד של שיטתנו והיא נוגדת את עקרון השוויון ועקרון טובת הילד. עוד טען המבקש כי בית הדין הגדול התעלם בפסק דינו מההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.2017) (להלן: עניין פלוני), לפיה מקום שבו הקטין מצוי במשמורת משותפת, על ההורים לשאת בנטל תשלום דמי מזונות לדיהם בגילאי 6-15 באופן שוויוני, וזאת בהתאם ליכולותיהם הכלכליות היחסיות ולכושר השתכרותם.

4. ביום 13.7.2021 דחה בית המשפט (השופטים ע' פוגלמן, ג' קרא ו-י' אלרון) את עתירת המבקש על הסף בציינו כי בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על הכרעות בתי הדין הרבניים וכי התערבותו מוגבלת אך למקרים קיצוניים של חריגה מסמכות, פגיעה בעקרונות הצדק הטבעי, סטייה מהוראות חוק המכוונות לבית הדין הדתי או כאשר נדרש סעד מן הצדק מקום שהעניין אינו בסמכותו של בית משפט או בית דין אחר. בחינת נסיבותיו הפרטניות של המבקש הוליקה את בית המשפט אל המסקנה כי מקרה זה אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה, שכן מהחלטתו של בית הדין הגדול עולה בבירור כי סכום דמי המזונות נפסק תוך התחשבות במשמורת המשותפת של ההורים על הקטין. בנסיבות אלה, נקבע בפסק הדין כי טענות המבקש אינן מגלות עילה להתערבותו של בית המשפט בהחלטת בית הדין הגדול, ומשכך דין העתירה להידחות.

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 1.8.2021 הגיש המבקש "בקשה לעיון חוזר" בפסק הדין, שבה טען כי החלטת בית הדין הגדול מעלה שאלות עקרוניות שמצדיקות לדון בה בהרכב מורחב של שופטים. הבקשה לעיון חוזר נדחתה אף ביום 3.8.2021, מטעמים פרוצדורליים אך גם לגופה בשים לב לנימוקים שעמדו ביסודה.

5. מכאן הבקשה דנן, שבה טוען המבקש כי הימנעותו של בית משפט זה מהתערבות בהחלטת בית הדין הגדול עומדת בסתירה להלכה הנוהגת שנקבעה בעניין פלוני. לטענתו, בתי הדין הרבניים אינם מכבדים את ההלכה בעניין פלוני, ולשיטתו היא מיושמת כיום בבתי המשפט לענייני משפחה בלבד, והדבר מביא להפליה מגדרית פסולה של ציבור רחב של אבות המחויבים בתשלום מזונות קטינים בבתי הדין הרבניים. עוד נטען כי בניגוד לעניין פלוני, פסיקתם של בתי הדין הרבניים בעניין מזונות קטינים מבוססת על דין ארכאי שאינו תואם את המציאות הכלכלית והמגדרית של היום, ובנסיבות אלו היה על בית המשפט להתערב בהחלטתו של בית הדין הגדול. המבקש חוזר, בנוסף, על הטענות שהעלה בבקשה לעיון חוזר ובכלל זה כי בית הדין הגדול התעלם מקיומה של משמורת משותפת ומפערי השכר שבין הצדדים וטוען כי ההחלטה גרמה לו עוול ומצוקה כלכלית. על רקע האמור, המבקש סבור כי יש לקיים בפסק הדין דיון נוסף שבגדרו תיקבע הלכה ברורה ומפורשת לפיה העקרונות שהותוו בפסיקה לגבי פסיקת דמי מזונות קטין חלים גם על בתי הדין הרבניים.

6. דין הבקשה להידחות. תנאי לקיום דיון נוסף הוא שבפסק דינו של בית המשפט העליון נקבעה הלכה העומדת בסתירה להלכה קודמת, או שמפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה של ההלכה שנפסקה ראוי לקיים בה דיון נוסף (סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; דנג"ץ 912/21 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר האוצר, פסקה 5 (21.4.2021)).

7. לא זה המקרה שבפנינו. בענייננו הבקשה נסובה על פסק-דין שבו נדחתה על הסף עתירת המבקש נגד פסיקתו של בית הדין הרבני הגדול. טענתו העיקרית של המבקש, לפיה החלטת בית הדין הגדול עומדת בסתירה להלכה שנקבעה בעניין פלוני, נדחתה בפסק הדין תוך שצוין כי בית הדין דן במפורש במשמורת המשותפת של ההורים על הקטין בעת חישוב דמי המזונות. בנסיבות אלו ברי כי לא נקבעה בפסק הדין כל הלכה ומשכך הבקשה אינה עומדת בדרישת הסף הקבועה בחוק לצורך קיום דיון נוסף (ראו: דנג"ץ 2913/21 עוזר נ' משטרת ישראל, פסקה 5 (1.6.2021); דנג"ץ 8845/20 פלוני נ' מדינת ישראל – משרד הבריאות, פסקה 9 (22.2.2021)). למעלה מן הצורך יצוין כי טענות המבקש שהועלו הן בבקשה לעיון חוזר והן בבקשה שלפניי הן טענות ערעוריות מובהקות וכבר נפסק לא אחת כי הליך הדין הנוסף אינו ערעור נוסף (דנג"ץ 3905/20 הרבנות הראשית לישראל נ' עמותת הפורום החילוני, פסקה 16 (10.1.2021); דנג"ץ 4539/21 דהרי נ' המוסד לביטוח לאומי, פסקה 4 (28.7.2021)).

אשר על כן, הבקשה נדחית. משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשפ"ב (19.10.2021).

ה נ ש י א ה

מרכז מידע, טל' 2703333-077, *3852 ; אתר אינטרנט, <https://supreme.court.gov.il> גק 21055900_V01.docx